

[Dorte Bennedsen]

under jorden, men det har netop været folk, der kom fra miljøet, og de er ikke omfattet af dette lovforslag.

Fru Sonja Albrink lagde heller ikke skjul på, at hun mente, man skulle gå videre ved ikke at give den fulde vidneforklaring videre til tiltalte. Hr. Helge Adam Møller var også inde på, at udviklingen muligvis blev sådan, at man måtte gå videre med en yderligere anvendelse af anonyme vidner. Begge disse to udsagn understreger for mig og mit parti vigtigheden af, at vi ikke tager det første skridt, for så skrider tingene for os.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg ved ikke, om fru Sonja Albrink er i stand til at fremtrylle en statistik, men jeg ved, at der i hvert fald ikke inden for politiet er lavet nogen statistik over vidner, der beder sig fritaget for at stå frem med navns nævnelse. Det er ikke således, at man sidder på politistationen og slår streger, hver gang der kommer et vidne, der gerne vil vidne, men ikke have sit navn anført, men den erfaring, jeg personlig har draget gennem de sidste 4 år i politiet, er, at der har været en stigende tendens til, at folk specielt i de grove voldssager vil fritages for at stå frem med navns nævnelse. De vil gerne hjælpe politiet så meget, det i øvrigt kan lade sig gøre, men politiet kan på ingen måde love disse vidner anonymitet.

Endelig er der hele den store gruppe af personer, som slet ikke tør give fremmøde og bede om at være anonyme, men som simpelt hen holder sig hjemme bag lukkede døre og med gardinerne rullet ned, og dem er der naturligvis ikke nogen statistik over.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jeg kan i tilknytning til det, som hr. Tom Behnke nævnte, sige, at jeg også godt er klar over, at der ingen statistik er, men jeg har fulgt, hvad der har stået om det i dagspressen. Jeg er sikker på, som også hr. Tom Behnke sagde, at flere tør vidne, når dette lovforslag bliver vedtaget. Det er klart, at der ikke foreligger nogen statistik over det, men problemerne har ofte været berørt i den sidste del af året 1991.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til den del af justitsministerens forslag, som går ud på at øge strafferammen for trusler mod vidner. Jeg mener, det forslag, som ministeren har fremsat, fortjener en hurtig behandling af Folketinget, så det kan blive gennemført. Det markerer en skarp reaktion fra samfundsmagtens side over for trusler mod vidner, for som flere har fremhævet, er det noget fundamentalt for vort retssystem, at vidner skal kunne udtale sig i retten.

Nu er det selvfølgelig ikke gjort med at øge strafferammen over for trusler mod vidner. Den væsentligste indsats for at beskytte vidner er selvfølgelig af politimæssig art, og det er politiets opgave og pligt at sikre, at vidner rent faktisk kan beskyttes imod trusler og virkeliggørelsen af dem. Jeg vil godt sige til justitsministeren, at det skal politiet også have ressourcer til, og har det ikke det, må justitsministeren komme til Folketinget, som jeg tror justitsministeren vil finde lydhørt.

Helt anderledes forholder det sig med justitsministerens forslag om adgang til i begrænsede tilfælde at føre anonyme vidner. På en måde kunne man måske være fristet til at gennemføre en sådan ordning, for det ville hurtigt vise sig, at den næsten ingen som helst betydning ville få for bekæmpelse af den kriminalitet, som ministeren påstår forslaget skal bekæmpe. Få måneder senere ville man være i den samme situation som nu, nemlig at man måtte søge andre veje.

Når jeg alligevel ikke kan anbefale det, skyldes det, at den anden side af sagen er, at førelse af anonyme vidner indebærer en øget risiko for forkert domfældelse eller, som det også hedder på almindeligt dansk, for justitsmord. I nogle af de miljøer, vi her taler om, anses det måske ikke for at være den største forbrydelse at aflægge falsk vidnesbyrd, og derfor vil risikoen for domfældelser på et forkert grundlag øges, og at forhindre det anser jeg for at være fundamentalt. Det er selvfølgelig et retssystemets vigtigste funktion at straffe, når en forbrydelse er begået, men det er også helt centralt for et retssystem ikke at straffe, hvis der ikke er begået en forbrydelse. Risikoen for, at det kan ske, vil øges, hvis man vedtager dette forslag, og det kan mit parti ikke tilslutte sig. Det er heller ikke tilfældigt, at f.eks. andre nor-